

A múzeum idei programjainak felvázolás előtt, tekintsünk vissza az elmúlt esztendőre. Mit és mennyit sikerült megvalósítani a tervekből?

Nemrég kellett összegezmem a változtatásokat, amelyek tulajdonképpen konkrétan kitűzött célirányok voltak - ezek idén is aktuálisak. Elsősorban a múzeum közszolgálati szerepét akartuk megerősíteni: a nyilvánosságban való szereplését tartalmassá tenni, és ami a legfontosabb, minőségi kiállításokat szervezni. Mindezt egy egységesített arculattal - új logó, honlap, belépőjegyek, plakátok - is megerősítettük.

Fotó: Kakasy Botond

Ez a megújulás fontos és szükséges, mert – bár messze állunk még tőle –, de megpróbáltunk a profizmus irányába elmozdulni.

Másfelől – különösen az év utolsó felében már konkrétan kísérleteztünk azzal, hogy az ez évi kiállításainkat hogyan és miként lehetne hatékonyan reklámozni. Ez egyfajta teszt volt annak felmérésére, hogy tulajdonképpen mire lesz szükségünk az idei év legnagyobb kiállításához, a májusban nyíló da Vincihez.

A látogatottság mennyire igazolta vissza a megújulás, arculatváltás szükségességét?

Egyértelműen pozitívan: 15 261 látogatója volt tavaly a múzeumnak, szemben a 2010-es 8000-es átlaggal. Ez az a szám, amelyet a május-október között látogatható Da Vinci kiállításunkkal be szeretnénk hozni idén.

Melyek voltak a tavalyi sztárkiállítások?

A trópusi lepkeház volt a legnépszerűbb, ez hozta be a látogatóink több mint felét, 8-600-at. A lepkés kiállítás számunkra azért is volt fontos, mert megtanultuk, hogy miként lehet egy hozzánk hasonló kis múzeumban olyan nagy volumenű kiállítást szervezni, amely Sepsiszentgyörgytől Brassóig bevonzza a látogatókat. Konkrét tapasztalat: ha nem mutatsz jó értelemben vett szenzációt, akkor nincs érdeklődés. A második legnépszerűbb a kávé történeti tárlat volt, bejárta a környékbeli múzeumokat. Vándorkiállítás lévén értelemszerűen nem hozott nagy számokat. Ami nem annyira számokban, de történelmi értékében mindenképpen kiemelkedik a tárlatokból, az a február 29-én záruló Székelyföldi címerek és pecsétek, illetve A pénz beszél című állandó tárlatunk. Ez utóbbit teszteltük novemberben és decemberben a különböző reklámozási formák hatékonyságát, hogy felmérjük ilyen téren is, mire számíthatunk

az új évben.

És mire számítanak, mire számíthatunk 2012-ben?

Tizenhat kiállítás lesz terítéken. Ebből mindössze kettő, amelyik úgymond még kétséges. Ezek a tárlatok már tétélesen, dátum szerint le vannak szögezve az eseménynaptárunkban.

Felsorakoztatna párat?

Székely festékesek a címe az évnyitó tárlatnak, ezt a gyergyószentmiklósi múzeum kiállítása, Páll Etelka textilművész által újraszőtt 18-19. századi, muzeális szempontból értékes népviseleteket mutat be és január 19-én, a Magyar Kultúra Napja rendezvénysorozat alkalmával nyílik.

Február 29-én a székelykeresztúri múzeum gyűjteményében levő **20. századi magyar grafikák** at, márciusban a helyi képzőművészek munkáit bemutató képzőművészeti kiállításokra kerül sor.

Március 15-én egy tematikus, a szabadságharc udvarhelyszéki veteránjait bemutató történelmi kiállítással rukkolunk elő, 16-án pedig szintén a nemzeti ünnephez kapcsolódó **Székely Panteon** című kiállítással.

A szejkefürdői Borvízmúzeum idén is május elsején nyílik. Egy sepsiszentgyörgyi magánszemély tulajdonában levő **régi borvizes címkegyűjteményt** mutatunk be a látogatóknak.

Május 21-én nyílik és október 7-ig lesz látogatható az idei év legnagyobb, legérdekesebb kiállítása: **Leonardo da Vinci zseniális szerkezetei** címmel.

A da Vinci-kiállítás alatt és után sem áll meg az élet. Május 27-én nyílik a Képtárban a Sztojka hagyatékából **fotókiállítás**. Júniusban **Tunning** címmel Elekes Károly képzőművész tárlatát és a Tragor Ignác Múzeum tulajdonát képező, a váci Fehérek Temploma kriptafeltárásából származó **múmiák 18. századi, rekonstruált viseletei** t mutatjuk be.

Augusztusban a múzeumalapító **Haáz Rezső hagyatékából** nyílik a református kollégium történetének aspektusait felvillantó kiállítás. Október 5-én az

egykori polgári lakásbelsők

et és

Benkő Gyula második világháborús emlékei

t, novemberben pedig

Hincz Gyula képzőművész munkái

t bemutató tárlattal jelentkezünk - utóbbi az évzáró kiállításunk.

A felsoroltakból kétségtelen, hogy a da Vinci kiállítás lesz az év nagy dobása. Röviden: miről is van szó?

Úgy szoktam fogalmazni, hogy ez a kiállítás az udvarhelyi múzeum idei és minden eddigi legnagyobb kulturális vállalkozása és **székelyföldi premier** is. Egy más szemszögből próbáljuk Leonardo da Vinci rendkívül gazdag és sokoldalú életművét bemutatni. Nem a művészt, hanem a mérnököt, a zseniális szerkezetek kitalálóját ismertetjük meg a nagyközönséggel.

A da Vinci kéziratok füzeteiben fennmaradt szerkezeteket az eredeti tervek alapján **Antal Lajos partiumi ezermester**

rekonstruálta, az ő munkái a firenzei da Vinci múzeumban is megtalálhatóak. Az tőle kapott rekonstrukciókat elsőként mutatjuk be itt, Székelyföldön és ezek köré tervezünk egy nagyszabású,

öt termet betöltő kiállítás

t úgy, hogy a múzeum felső szintjén levő néprajzi kiállítást lebontjuk.

A látványterveket, akárcsak a pénzkiállítás esetében, **Baróti Hunor** készíti, a fénytechnikát egy helyi cég biztosítja. Az előkészületek már tavaly megkezdődtek, folyamatban vannak. Úgy gondolom, hogy ez a kiállítás nyugati minőségű lesz, és minden szempontból kielégíti majd azt a célunkat is, hogy korszerű, modern kiállításokkal jelentkezzünk. Zárójelben jegyzem meg, hogy a 2013-as év legnagyobb kiállítása egy saját termés lesz és régészeti vonatkozású.

Egy ilyen nagyszabású kiállításhoz, de kisebbekhez is, pénzre van szükség. Anyagi szempontból milyenek a kilátások?

Az idei költségvetés-tervezetünk elkészült, ezt kell hogy, elbírálja és jóváhagyja az intézményt fenntartó önkormányzat. Nyíltan el tudom mondani, hogy a 2011-es költségvetésünk a 2010-eshez viszonyítva nem volt megnyirbálva, sőt beruházásra is kaptunk plusz összeget – ebből szereltük fel az új világítótesteket. Ha idén is megkapnánk a tavalyi összeget, akkor abból jól tudnánk gazdálkodni és nem kéne költségvetés-kiegészítést kérni. Természetesen külső forrásokat is bevonunk.

Mit érthetünk a külső források alatt?

Tavaly jelentős segítséget jelentettek a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) pályázatai - ezekre idén, az átszervezések miatt keresztet vethetünk. Remélem, annak ellenére, hogy **a magyarországi pályázati források megszűntek**

, mégsem mondunk csődöt.

A helyi cégeket felkeressük

a da Vinci kiállítás kapcsán, és igyekszünk támogatókként bevonni. Remélem, hogy a múzeumnak ezt a kulturális vállalkozását az udvarhelyi gazdasági szféra is támogatni fogja, mert ez Udvarhely kiállítása lesz.

Tavaly befagyasztották az alkalmazásokat, humánerőforrás-bővítésre jelenleg sincs lehetőség. Hogyan, miként sikerül a hiányzó szakembereket „pótolni”?

A megfelelően szakképzett személyzet minden múzeumi tevékenység, beleértve a korszerű múzeumoknál elengedhetetlen múzeumpedagógiai foglalkozásokat, a kiállítás-szervezéseket, szükségszerű. Jelenleg a személyzeti hiányosságainkra a legjobb megoldást a bizonyos periódusokra kötött civil szerződések jelentik. Ebben az évben is ez lesz a megoldás: sok külsőssel fogunk dolgozni. Szükség lenne például egy történészre, de személyzetbővítés nem lesz, ám a novemberi választások okán remélem, hogy további létszámcsökkentéssel sem kell számolnunk.

A múzeumhoz nem csak Képtár és a Borvízmúzeum tartozik, de a Spanyol-ház, a Tompa László emlékszoba, a farkaslaki Tamási- emlékház, a lengyelfalvi Orbán Balázs emlékszoba is. Felmerült tavaly a Nyirő-emlékszoba létrehozása is.

Tavaly le kellett mondanunk a székelyszentléleki tájházról, mert annak gondozásába nem volt semmilyen szakmai beleszólásunk, úgymond csak szimbolikusan voltunk a gondozói. A többi emlékszobát, emlékházat továbbra is mi adminisztráljuk. Tavaly felújítottuk a Tompa-emlékszobát és a Nyirő-szobával kapcsolatosan is többen megkerestek. Mi ennek az

elképzelésnek, ha történne konkrét előmozdulás városi szinten, állunk elébe.

A Nyirő-házból tulajdonképpen a pár négyzetméteres felületű mosókonyhát szánták a múzeumnak.

A gond, hogy tárgyi hagyaték jóformán nincs, de egy informáló, az író képeken, vetített filmen, pannókon, multimédiás és nyomtatott anyagokkal bemutató emlékszoba létrehozását támogatjuk. Ha lesz ilyen jellegű nyitás irányunkban, akkor az év második felében lenne erre kapacitás.

Összességében milyennek értékeli az elmúlt évet és milyennek reméli az újat?

A tavalyi minden szempontból bemelegítő év volt. Elégedett vagyok, csapatmunkából jelesre vizsgáztak a kollégák, épp ezért én csak bizakodóan tudok az idei évre nézni. Ha a működéshez megkapjuk azt az összeget, amit a tavaly, akkor nagy megvalósításokat lehet elérni. Itt most már csak egy kérdés van: meg lesz-e az intézmény költségvetése nyirbálva vagy sem?